

МИРНИЙ ДОГОВІР В БРЕСТІ – МІЖНАРОДНЕ ВИЗНАННЯ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ РЕСПУБЛІКИ

За роки незалежності багато подій з новітньої історії України потребують повторного переосмислення. Серед них – мирний договір у Бrestі 1918 р. Більшість істориків були схильні до думки, що за умовами Бrestського мирного договору Німеччина в обмін на велику партію збіжжя надала військову підтримку Центральній Раді. Таке трактування пов'язане з тим, що сам зміст договору і умови його підписання не тільки не був відомий широкому загалу, а й спеціалістам-історикам.

Дійсно, на переговорах у Бrestі українська делегація була причетною до запрошення німецьких військ для боротьби з більшовиками. Це було найбільшою помилкою Центральної Ради, оскільки, на жаль, нічого, крім грабунку, це вторгнення німецьких військ не принесло.

Проте нічого про введення цісарських військ на територію УНР в договорі ми не прочитаємо. Навпаки, говориться про звільнення від військ території України, звільнення полонених та відновлення нормальних міждержавних стосунків між УНР, державами Четверного союзу та РСФРР. І все це без жодної копійки контрибуцій.

Молоді українські дипломати на чолі з В.Голубовичем не тільки зуміли відстояти позицію УНР по деяких питаннях (наприклад, по статусу військовополонених), але й запропонувати дуже вигідний для України, на думку автора, мирний договір, що повністю відповідав прагненням українського народу до утворення власної держави.

Австро-Угорщина та Німеччина були змушені піти на поступки УНР, оскільки втрачати такого ділового партнера, в той час, коли ці держави були виснаженими від війни і потребували продовольства, було безглуздо. А на той час єдиним реальним експортером в умовах блокади Антантою всіх торговельних сполучень нейтральних держав з країнами Четверного союзу могла стати тільки УНР.

Саме вже підписання окремого договору з УНР та окремого з РСФРР свідчить про політичне визнання країнами Четверного союзу УНР як суб'єкта міжнародного права, як окрему державу, суверенну і національну, і таку, що об'єднує всі українські землі.

І хочеться визнати, що незважаючи на те, що УНР під керівництвом Центральної Ради проіснувала недовго, але саме такий текст договору – це заслуга української молоді дипломатії під керівництвом О.Севрюка та В.Голубовича.

Новизна даної доповіді полягає у тому, що, викорчовуючи текст даного договору, ми намагатимемося довести, що Брестський (Брест-Литовський) мир не був зрадою Центральної Ради українського народу, а, навпаки, перетворював нашу державу на вагомий економічний гравець в Центральній Європі. Адже в Брест-Литовський українські дипломати їхали з метою визнання незалежності УНР, в той час, коли більшовики вже були недалеко від Києва. І українська делегація домоглася визнання Української Народної Республіки на чолі з Центральною Радою незалежною державою. Це був шанс стати УНР – мирною, незалежною, суверенною державою українського народу. Прикро, що ми тоді так і не скористалися ним.